

Deli Serpanın Maceraları 5

– Ayşegül Akdağ Barutçu · 22 Aralık 2016

Deli Serpa kış uykusuna yatmış bir nazik hayvan gibi uyurkene annesi yavaşça dürtüp: “Serpa, kızım bak bi.” Diye uyandırdı. Deli Serpa esneyerek uykulu gözlerle annesine baktı. Annesi gülümseyerek: “Yarın Pazar sabah tez kalkma.” Dedi. Serpa yorganı başına çekip uyumaya devam etti ama annesinin bağırmasıyla zıplayarak tavana vurdu. -“Kalk kız! Deden yitti bütün mahalle bir oldu senin dedeni arıyor sen burda uyuyosun! Kalk da bi halta yara!” diye bağırıp eline bir el feneri verdi. Deli Serpa şok olmuştu ve yaşlar akmaya başlamıştı gözlerinden. Hemen ten çorabını giydi dedesini aramak için dışarı fırladı. Aradan bir dakika geçmeden koşarak geri geldi: “Ay donumu giymeyi unuttum!” diye bağırdı. Annesi: “Kız Allah canını almasın donunu giymeyi nasıl unutursun!” diye bağırıp süpürgeyle kafasına vurdu. -“Pof anne bıraksana bi dedemi kurtarmaya gidecem ben!” diye çıkışıp taytını başına geçirdi, taytın altına da onun rengine uygun bir hırka giydi. Ama bu sefer annesi erken uyardı: “Kız Allah canını almasın, yanlış giydin bu sefer! Donunu kafana niye geçiriyon a benim akılsız kızım! Ama renklerini tutturmuşsun helal kızım; bızımlasın!” diye bağırdı. Serpa sinirli sinirli: “Lan anne, benim dedem kayboldu sen burda ne düşünüyon! Benim ne giydiğim çok mu önemli Allah aşkına? Hem ben dedemi kurtarmaya gidiyorum, canım dedem.” Diye cevap verdi. Annesi kaşlarını çatıp: “Töbe töbee, kızım o halde fırlarsan sokaklara dedeni hayatta kurtaramazsın.” Dedi. Serpa gayet meraklı: “Nedenmiş o?” annesi gayet ciddi: “O halde yolda görürler hemen ambulans çağırıp en yakın tımarhaneye tıklarlar seni de ondan. O zaman da nooolurr?? Kuş ölür beybii!” diye cevapladı çalgın kızını. Bu fikir Serpa’nın kafasına yatmıştı. -“He, doğru diyon anne. kuş ölürse hepimiz mahvoluruz!” deyip düzgün giyinmeye başlar. Annesinin şaşkın bakışları önünde sızlanmaya başlar: “Dedem dedeeeeeem, sen olmasan biz napaırız?? Ühüggg çilli horozu kim kapatır kümese? Ühüggg ya gökte uçan kuşlar? Hepsi ölür beybi hepsi ölüüürrr!” -“Lan anne, niye oyalıyon beni? Çekil önümden dedemi aramaya gidiyom ben!” deyip annesini iterek koşmaya başladı. Konu komşu evlerinde toplanmaya başladı o gece. Soranlara: “Serpa dedem dedem diye ağlayarak evden çıktı çıkış o çıkış! Dedesine çok düşkündür o; herkes bilmez. O onu aramaya çıktı ya ben yatağında rahat rahat uyurum artık. O sağlama emanet. Hadin siz de def olun evlerinize gidin. Çok da önemli değil. Onlar gelir, gelmedi belediyeye haber veririz. Hem dedenin bankaya borcu vardı bugün son günüydü ödemediydi. O yüzden bankacılar ikisini de bulur. Hadin ne duruyonuz yatıp uyucam ben hadin def olun gidin.” Deyip ayağa kalktı. Komşulardan biri: “Aaa ne terbiyesiz karı. Bunun bu halini görünce kızının akıbetini kestirmek çok da güç değil. Yürüyün hanımlar biz defolalım!” diye söylenip yavaş yavaş çıktılar. Serpa soluk soluğa kalmıştı, durmadan koşuyordu. Bir yandan dedesine bağırıyor, bir yandan koşuyor bir yandan da kuşlara ağaçlara çiçeklere böceklere soruyordu dedesini. -“Ühüggg dedeeeeeeggg” diye ağlıyor burnunu bir yaprakla siliyordu. Dizlerinde derman kalmamıştı. Derken bir mağara gibi bir şey gördü. Biraz küçüktü ve kuzeye bakıyordu. -“Aaa, bir de şuraya bakayım belki de buraya girip uyumuştur dedem. Yaşlı adam napsın arada akli gidip geliyor. Olur böyle şeyler.” deyip içine girdi ve seslenmeye başladı. -“Dede? Dedeee...” sesine karşılık yoktu. -“Vay burası da çok rahat bi yere benziyor. Çok rahat uyuyabilirim burda ha. Ahan da yastık var

burda! Yorgan? Olmasa da olur canıım, sanki taş attım da kolum ağrıdı.” Deyip olduğu yere uzanarak uyumaya başladı. Çok geçmeden rüyasında dedeciğini görmeye başladı. Dedesi boz ayının elindeydi ve o boz ayı konuşuyordu:‐Eğer sen benim yavrımın üstünden kalkmazsan dedeni bombalarım!” -‐Neyyyy!” diye haykırıyor Deli Serpa. -‐Yapmayın Ayı dayı nolır affet beni! Ahan da kaktım yavrının üstünden. Vallay billay orda görmedim onu orda ben!” deyip yavru ayıyı anasına (yahut babasına) fırlattı. Boz ayı mutluluktan ağlıyordu:‐Yavrıım!” diye bağııp yavrısını bağıına bastıktan sonra elindeki akıllı cep telefonunu Serpa’ya fırlatarak:‐Na bu senin dedenin telefonu. Deden şuan Amerikanya’ya doğru yol almış bir şekilde yürüyor.” -‐Neeeyyy!” diye bağıırarak uyandı Serpa. Ki ne görsün! Bir boz ayı karşısında dikiliyor! Serpa bir titredi, bir hıçkırdı, bir Euzu-Besmele çekti:‐Kış kış.” Dedi ve yavaşça oradan ayrıldı ve tabanları yağlayıp koşmaya başladı. -‐Vay anasını sayın seyirciler! Rüyamda görsem inanmazdım! Dur di dakika, rüyamda da gördüm?? Ee???O zaman dedem yürüyor? Amerikanyaya. Yuh! Nasıl olur ama? O evin yolunu bulup da yürüyemezdi Amerikanyada ne işi var? Lan duuur, bu herif sakın yabancı manita yapmış olmasın? Yok artık! Nenemin üstüne gül! Lan dede seni bulayım da gör manitayı!” diye haykırıp adımlarını hızlandırdı. Günlerce yürüdü yürüdü yürüdü. Sadece yürüdü, nihayetinde yakıt yakmıyordu. Ama aşırı derecede yağ yaktığı için 2 kiloya düştü yolda izde baygın yatmaya başladı. Onu gören yardımsever bir vatandaş bir gasteye sarıp hastaneye yetiştirdi. Hastaneye bir ay kaldıktan sonra biraz kilo alıp güçlendi ve dedem! Diyerek yeniden yollara düştü. Günlerce yürümeye devam etti, ama bu sefer yemek yiyerek yürüyordu. Hem yağ yakarak hem kalori kazanarak sonsuz enerji kazanıp hızla yol alıyordu. Kış mevsiminden çıkmak üzereyken kuzey yarım küre, bir kalabalığa denk geldi Serpa. Polisler, siviller, kamu görevlileri vardı. Ama yabancıydı herkes. Biraz daha yaklaşınca dedesini fark etti ve gözleri fal taşı gibi açıldı. -‐Lan dede!” diye haykırıp dedesine koşmaya başladı. Tam ona sarılacakken polisler onu durdurdu.‐Napiyonuz lan! O benim dedem! Bırakın, aylardır onu arıyordum!” diye haykırdı. Bir Türkçe ses duyuldu:‐Açılın, ben Türkçe biliyorum. Merhabalar efenim, bendeniz İKSLE bankasının Trabzon şubesinin müdürüyüm. Dedenin 5 aylık gecikmiş kredi borcu vardı. Biz de aramaya koyulduk. Uzun uğraşlar sonucunda dedeni İtalya sınır kapısında bulduk. Telefonu hep meşgul çaldığı için ona bir türlü ulaşamadık. En son açıp bulunduğu yeri söyleyince hemen koşarak buraya geldik. Meğersem İtalyan bir manita yapmış onunla konuşurken buralara kadar gelmiş. Anladığımız kadarıyla dedenin telefonla konuşurken yürüme alışkanlığı var.” Diye cevapladı. Serpa’nın ağzı yarım karış açık kaldı o an. -‐Aman Tanrım didiiim!” diyebildi sadece. Şoku atlattıktan sonra dedesinin koluna tutup:‐Yürü lan dede! Evde gösterecem sana manitayı!” diye bağıınca bankacı beyefendi Serpa’yı itti:‐Dedeni önce ben buldum, virmeeeeem!” Serpa gözyaşları içinde şunları der:‐Lan salak ayı nolurdu bana Amerikanya değil de İtalya demiş olsaydın?”